

BULÁNYI GYÖRGY

SZENTÁLDÓZÁS UTÁN

És most ismét hagytad Magad. Megehettelek és megihattalak. Hozzájárultál, mert nem vagyok megátalkodó, mert ígéretetek és fogadkozom.

Borzasztó volnál, ha más volnál. Örök hívogató, el nem kedvetlenítő, optimista, megértő apám, mindig a pártomon levő jóbarátom, füstölgő mécsbelem ki-nem-oltó, ingadozó nádszálam össze-nem-törő – ez vagy.

Csak szeretsz, csak adod magad. Szerelmedben néma vagy. Emberi nyelv csak dadogni tud Rólad. Még az emberi szívnek is nyelven el nem mondható mélységei vannak. Rólad van megformálva... a Te Szíved mélységeiről.

Nem akarom, hogy szomorú légy; Te, aki sohasem legyintesz ránk, aki akkor is látsz fantáziát bennünk, amikor az emberek már készek eltörni a pálcát felettünk.

Taníts meg minket a Te szeretetedre! Arra, ahogyan Te csinálod. Ne szomorítsalak Téged! Ne keserítsem el embertársaimat! Úgy legyek elvhű, hogy szeressek. Úgy szeressek, hogy elvhű maradjak, s ne hányjam ki az életemmel magamból Legszentebb Testedet és Véredet.

1974

Megjelent: Karácsonyi Ajándék 1974. 3. kötet